

Het belangrijke gewone

De donkere tijd van het jaar met zijn talloze sfeerlichtjes in de stad en de dorpsstraten hebben we achter ons gelaten. Het kleurrijke carnaval met zijn hoempapamuziek hebben we al bijna weer vergeten. En vóór ons liggen in gedachten al de paaseieren. Maar nu gebeurt er even niks, denken we.

Werkende mensen kijken soms op maandag of dinsdag al uit naar het weekend en zouden het liefst de rest van de week willen overslaan. We leven schijnbaar van piek tot piek van de ene week naar de andere of van het ene feest naar het volgende. En de tijd die daar tussenin ligt schijnt weinig te bieden te hebben.

Als christenmens zou je daar wel eens anders over kunnen denken. Maar dan moet je wel je perspectief verleggen en je een beetje inspannen om dwars door al het gewone heen de aanwezigheid en werkzaamheid van de Eeuwige te willen zien. Die heeft je namelijk een levensopdracht gegeven om te bouwen aan het geluk van de mensen om je heen en van jezelf. En als je dat daadwerkelijk en gewetensvol doet, breekt in jouw bewustzijn het licht van zijn aanwezigheid en liefde door.

Misschien klinkt bouwen aan het geluk van de mensen om je heen en van jezelf te abstract of te hoogdravend. Maar dat hoeft niet zo te zijn, want het gaat hier meestal om gewone en alledaagse dingen. Als je een beroep uitoefent dan maak je je verdienstelijk, óók op donderdagen en vrijdagen. De heilige Jozef en ook Jezus-zelf waren het grootste deel van hun leven timmerman. Als je gepensioneerd bent, kan het zijn dat je regelmatig op je kleinkinderen past. Daarmee heb je dan een taak met een stukje verantwoordelijkheid in de opvoeding. Heb je naar buiten toe weinig

verplichtingen en kun je je tijd grotendeels inrichten zoals je dat zelf wilt, dan kun je misschien wel af en toe eens iemand opbellen of opzoeken die behoefte heeft aan een praatje. Wat betreft het alleen zijn, is het ook een groot verschil of je gelovig bent of niet en

hoeveel waarde je daaraan hecht. Iemand die veel alleen is, kan – behalve urenlang naar de tv kijken – ook bidden en God vragen om kracht om de pijn van het alleen-zijn te verdragen, of bidden voor kinderen en kleinkinderen of om vrede in de zovele gebieden waar oorlog is, of om kracht naar kruis voor mensen die van rampen te lijden hebben. En ook als je weinig verplichtingen hebt, is het goed om te beseffen dat God jou niet alleen een opdracht geeft om je verdienstelijk te maken, maar ook om te *leven*. Dus ook om jezelf goed te verzorgen en te zorgen voor voldoende rust en regelmaat.

Kortom: of je nu veel of weinig te doen hebt, en of je nu met interessante of gewone dingen bezig bent: Alles-en-alles heeft een zin want, als je het goed doet, ligt het op je weg naar het prachtige einddoel dat jouw Schepper je heeft toegezegd.

Pastoor P. Horsch

Namen en telefoonnummers van contactpersonen vindt u bij de misintenties.